

U
C
E
N
I
C
I
E

Darurile Duhului Sfânt

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Gifts Of The Spirit
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: Darurile Duhului Sfânt

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-89-7

Capitolul 1

Darurile Duhului Sfânt

Puține subiecte din Noul Testament sunt la fel de importante cum sunt darurile Duhului Sfânt. Pavel, în capitolul 12 din 1 Corinteni, prezintă Biserica Domnului Isus Hristos ca trup (1 Corinteni 12 : 27). El arată că membrii acestui Trup sunt credincioșii care manifestă diferite daruri, chiar la fel cum părțile trupului uman au diferite funcții și scopuri. Toți acești membri, lucrând împreună în armonie, devin Trupul mistic al lui Hristos pe Pământ. În lumina acestor lucruri, fără darurile Duhului Sfânt, Biserica este ceva diferit de ceea ce Dumnezeu a intenționat. În loc să fie un organism supranatural, Biserica este doar o altă organizație umană.

Este o chestiune de istorie faptul că la scurt timp după perioada apostolică, darurile Duhului Sfânt au început să dispară treptat din Biserică. S-au dat multe motive pentru care s-a întâmplat acest lucru. O explicație comună este că, atunci când canonul Noului Testament (cărțile Noului Testament recunoscute de către Biserica Creștină ca fiind autentice și inspirate) a fost complet, aceste daruri nu mai erau necesare.

Așa cum binecunoscutul scriitor, Donald Gee, scoate în evidență în cartea sa minunată, *Despre darurile spirituale*, nu există nicio evidență în Noul Testament care să sprijine o astfel de înțelegere. Acesta a scris:

„Un asemenea argument se bazează pe o completă concepție greșită a adevăratei naturi și a scopului darurilor Duhului Sfânt. Se presupune că în Biserica Primară, exprimarea prin aceste daruri a avut toată autoritatea Scripturilor, dar Noul Testament dovedește în totalitate netemeinicia unei astfel de idei. Biserica Primară este redată ca apelând în mod constant la Scripturile Vechiului Testament (notă: niciodată la proprii lor „profeți”) pentru sprijin pentru toate doctrinele și pentru rezolvare în fiecare dispută (Faptele Apostolilor 2 : 16, 15 : 15, 26 : 22). „Profeția Scripturii” (2 Petru 1 : 20) a dat un alt nivel diferit de autoritatea față de darurile spirituale care erau printre ei, și încă o face.

Deși manifestarea darurilor Duhului Sfânt a încetat într-o oarecare măsură după era apostolică, nu există nicio dovadă că aceasta s-a întâmplat din cauză că Domnul și-a luat înapoi darurile. Acestea au încetat din cauză că Biserica a devenit călduță. Începutul cuiva de a deveni căldicel poate fi văzut în avertismentul Domnului pentru Biserica din Efes, când a dat lui Ioan revelația legată de anul 96, d.Hr. (Studenții profetici sunt de-acord că această biserică simbolizează perioada apostolică a istoriei Bisericii).

„Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” (Apocalipsa 2 : 4, 5)

În timpul perioadei marilor persecuții din secolele I și II, darurile Duhului Sfânt au continuat să fie mai mult sau mai puțin manifestate. Cu toate acestea, la scurt timp după ce Constantin a decretat creștinismul ca religie națională și Biserica a obținut favoare imperială, lucrarea darurilor spirituale a scăzut rapid.

Este important să observăm că darurile Duhului Sfânt nu au încetat vreodată în totalitate. Povestea sfântului Francis conține multe miracole de vindecare. Când și-a trimis predicatorii, el le-a dat aceeași poruncă pe care a dat-o Isus ucenicilor Săi, în Matei 10 : 8. Trebuiau să predice Evanghelia și „să vindece bolnavii, să curețe leproșii, să învieze morții și să alunge demonii.”

Istoria sectelor persecutate ale valdenzilor și albigenzilor arată că darurile Duhului Sfânt erau manifestate chiar în perioada Evului Mediu. John Wesley, în secolul al XVIII – lea, relatează în jurnalele sale un fenomen remarcabil, care a avut loc în timpul întâlnirilor primilor metodiști. Moravienii și alte grupuri contemporane au experimentat multe manifestări supranaturale neobișnuite. În timp ce folosirea și exercitarea darurilor s-a diminuat foarte mult în timpul secolelor următoare Evului Bisericii, acestea nu au dispărut complet. Când au început oamenii să se roage pentru restaurarea darurilor pentru Biserică, a rezultat prezenta revărsare a Duhului Sfânt pentru zilele din urmă.

Au încetat darurile spirituale?

Există un pasaj în Scriptură care a fost folosit ca și text-dovadă de către cei care susțin că darurile Duhului Sfânt au încetat în Biserică. Acest pasaj este în 1 Corinteni 13 : 8 – 10:

„Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit. Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte; dar, când va veni ce este desăvârșit, acest <<în parte>> se va sfârși.”

Acest pasaj spune că profețiile, limbile și cunoștința vor înceta sau vor avea sfârșit. Cu toate acestea, Scriptura ne arată că perioada la care se referă nu este deloc în acest veac, ci veacul perfect care urmează să vină! Chiar și o persoană neînvățată știe că „ceea ce este perfect” nu a venit încă.

Semnele trebuiau să urmeze

În Marea Sa Trimitere, Domnul a dat promisiunea semnelor miraculoase care vor urma și vor confirma predicarea Cuvântului (Marcu 16 : 15 – 18). Aceste semne erau intenționate să convingă păgânii de autenticitatea mesajului Evangheliei. Nu exista niciun indiciu care să arate că termenii Marii Trimiteri aveau să se modifice într-un anumit fel. De fapt, Isus a spus că toate generațiile care au să vină, chiar și cele din ultimul veac, au să observe „toate lucrurile pe care vi le-am poruncit.”

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28 : 19 , 20)
Cuvintele de mai sus sunt ultimele cuvinte scrise de către apostolul Matei. Cine poate să nege că Marea Trimitere nu mai are efect?

Nevoia de lucruri supranaturale pentru a atrage atenția mulțimilor este ilustrată în provocarea lui Ilie pe muntele Carmel, atunci când a confruntat profeții lui Baal. Ilie a întrebat oamenii: „Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul

este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal! Poporul nu i-a răspuns nimic.” (1 Împărați 18 : 21). Oamenii n-au avut niciun răspuns, dar când a căzut foc din cer într-un mod miraculos ca răspuns la rugăciunea lui Ilie, oamenii au căzut cu fața la pământ și au plâns: „Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!” (versetul 39)

Este lumea evanghelizată?

Presupunerea făcută de unii, cum că lumea este acum evanghelizată, de aceea semnele nu mai sunt necesare, este în mod evident atât de departe de adevăr încât nu mai este nevoie să o combatem. Adevărul este că populația națiunilor păgâne se înmulțește într-un mod atât de fantastic încât, dacă nu se grăbește răspândirea Evangheliei prin anumite mijloace, împlinirea Marii Trimiterii nu ar putea niciodată să fie îndeplinită. Până acum, singurul mijloc de succes al evanghelizării în masă este lucrarea miracolelor și vindecărilor. Noi am fi ultimii care să criticăm efortul sincer de a ajunge la păgâni, cum este utilizarea misionarilor din domeniul medical și construirea școlilor și spitalelor. Totuși, astfel de mijloace sunt prea lente, mai ales dacă vrem să ajungem la păgânii din generația noastră. Având în vedere creșterea îngrijorătoare a distrugerilor războiului, cel care prezice că Biserica va avea mai mult timp pentru evanghelizare, dincolo de perioada acestei generații, este foarte optimist.

Ne vom confrunta cu adevărul? Singurul motiv real al absenței darurilor Duhului Sfânt din Biserică este că Biserica s-a mulțumit fără ele. Biserica trebuie să realizeze că reprezintă Trupul lui Hristos, iar fără manifestarea darurilor Duhului Sfânt, Biserica nu va putea niciodată să-și îplinească destinul. Așa cum Pavel l-a îndemnat pe Timotei ca să-și aprindă darul care era în el, la fel trebuie și noi să trezim Biserica la adevărul că Isus Hristos a stabilit anumite daruri în Trupul Lui, iar noi am face bine să le punem la lucru.

Revenirea darurilor spirituale a fost anticipată

Este interesant să observăm că cercetătorii Bibliei din secolul al XIX – lea, realizând că dispariția darurilor Duhului Sfânt din Biserică s-a produs din cauza letargiei și a stării de căldicel, au prezis o ultimă zi de revărsare a Duhului Sfânt și reapariție a darurilor.

Michael Baxter, fondator Christian Herald, a scris în anul 1866 o carte celebră, intitulată Cele 40 de minuni ale lui Baxter. Multe din prezicerile sale s-au împlinit în mod uimitor. În cartea sa, el a scris cu privire la reapariția supranaturalului în Biserică:

„O credință mai mare pentru a face miracole ... și o îndrăzneală de neegalat în predicarea Evangheliei vor caracteriza revărsarea Duhului ca la Cincizecime – diferitele daruri ale Duhului Sfânt au fost dăruite pastorilor, profeților, evangheliștilor și învățătorilor pentru desăvârșirea sfinților și adunarea și completarea unei Biserici desăvârșite. Dar acest sfârșit nu este încă atins. Așadar, aceste daruri nu puteau fi complet

retrase sau oprite, deși au fost suspendate și retrase temporar ca semn de nemulțumire față de îndepărtarea Bisericii de prima ei dragoste.”

În acest secol, prezicerile lui Michael Baxter s-au adevărat. Marea revărsare a Cincizecimii, începând în America, s-a împrăștiat în toată lumea cu o manifestare a darurilor spirituale. Totuși, unele din cele mai des folosite în această revărsare au cunoscut o minunată mișcare a supranaturalului care urma să vină. În cartea lui H.V. Robert, Cea mai mare trezire spirituală a Noii Zeelande, el scrie despre remarcăa unui frate către Smith Wigglesworth: „Cineva este tentat să te invidieze atunci când ai un așa mare succes.” El a primit următorul răspuns:

„Tinare, este invers. Eu simt că te invidiez pe tine. Eu am avut trei viziuni – doar trei. Primele două s-au întâmplat, dar a treia urmează să se întâmple. Cel mai probabil, eu voi trece de răsplata mea, dar tu ești tânăr și, cel mai probabil, vei fi în ceea ce am văzut eu.” El a izbucnit: „O, a fost minunat.” A fost întrebat ce anume a fost minunat. „Oh...” a zis el, „nu pot să-ți spun secretele lui Dumnezeu. Dar ține minte ce îți spun – această trezire pe care o avem este nimic în comparație cu ceea ce urmează Dumnezeu să facă”. Cel cărui frate Wigglesworth i-a adresat aceste cuvinte a zis: „Era destul de evident că evanghelistul a avut o viziune specială despre revărsarea Duhului Sfânt, ce are să vină într-un mod fără precedent chiar înainte ca Domnul nostru să vină și să-Și ia Biserica.”

Dr. Charles S. Prince, evanghelist remarcabil, a predicat la scurt timp înainte de moartea sa și a zis:

„Ieri am cântat: <<Râuri de binecuvântare>>, dar acum așteptăm poporul! Vine și nimic nu-l poate opri. La fel ca fiecare revărsare prețioasă, această experiență glorioasă, care urmează să inunde lumea, nu va fi rezultatul vreunui sistem stabilit. S-ar putea ca sistemele să experimenteze această revărsare, să se bucure și să curgă în modul său natural și frumos, dar chiar și atunci, s-ar putea ca acestea să nu o facă în modul instituțiilor, ci doar ca mii de oameni care sunt flămânzi după Dumnezeu și care sunt conștienți spiritual de faptul că trebuie să urmeze ceva mai mult.

„Tu te-ai gândit, nu-i așa, că ai participat la vreun serviciu glorios de vindecare? Poate că da și Îl slăvim pe Dumnezeu pentru acest lucru. Dar mai așteaptă puțin. Îți spun că Dumnezeu va face mult mai mult în zilele ce urmează decât a făcut în trecut.”

Teama de puterea diavolului

O circumstanță care îi reține pe unii din căutarea darurilor Duhului Sfânt este o teamă aproape morbidă față de diavol. Aceștia văd peste tot puterea demonilor și amăgirile. Bineînțeles, știm că există multe duhuri înșelătoare în lume. Totuși, Scriptura ne oferă metodele pe care să le folosim pentru a testa duhurile și a discerne care sunt de la Dumnezeu (1 Ioan 4 : 1 – 3). Mai mult, unul dintre daruri este deosebirea duhurilor – un dar menit să detecteze prezența puterilor celui rău.

Unii se tem că ar putea să primească ceva din cel rău dacă vor căuta darurile Duhului Sfânt. Acești oameni ar trebui să-și amintească de cuvintele Domnului Isus Hristos din Luca 11 : 11 – 13:

„Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea un scorpion? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

Aici, Isus spune că, dacă tații pământești dau daruri bune copiilor lor, cu siguranță, Tatăl Ceresc este mai mult decât capabil să facă la fel și chiar mai bine pentru copiii Lui!

Este, de asemenea, important să observăm incidentul care a avut loc după această declarație a lui Hristos. A implicat vindecarea unui om mut. După ce omul a fost vindecat de Isus, martorii și scepticii au spus că miracolul a fost făcut cu puterea lui Beelzebul. Isus a spus că, dacă Satana scoate afară pe Satana, atunci împărăția lui ar fi împărțită și nu ar putea exista.

„Deci, dacă Satana este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul? Și dacă Eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri. Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.” (Luca 11 : 18 – 20)

Care este concluzia? Cu siguranță, pe baza cuvintelor Domnului Isus, noi nu trebuie să ne temem să mergem înainte și să cerem această lucrare. Teama i-a oprit pe copiii lui Israel să meargă înainte și să ia în stăpânire țara care le-a fost dată. Cele 10 iscoade i-au avertizat să fie atenți și le-au zis că locuitorii din țară era uriași, iar riscul era prea mare. Din cauza fricii lor, acea generație nu a mai intrat în Țara Promisă. Au fost condamnați să rățăcească și să moară în pustiu. Dumnezeu ne oferă înțelepciune ca noi să nu repetăm greșeala lor prostească.

Capitolul 2

Scopul darurilor Duhului Sfânt

Stiind acum că darurile Duhului Sfânt sunt încă în Biserică și sunt manifestate oriunde este exercitată credința, vom privi la scopul lor și la ce a intenționat Dumnezeu ca acestea să facă. Darurile Duhului Sfânt nu sunt jucării; ele sunt darul de dragoste al lui Dumnezeu pentru Biserică. De aceea, orice încercare de a le folosi în scop egoist sau frivol ar fi o greșeală teribilă.

Care sunt scopurile pe care Dumnezeu le-a avut în minte atunci când a rânduit ca aceste daruri speciale ale Duhului Sfânt să fie dăruite Bisericii? Așa cum vom vedea, cel mai mare scop este ca Biserica să devină Trupul sănătos al lui Hristos pe acest Pământ prin exercitarea acestor daruri.

1. Să manifeste Trupul lui Hristos pe Pământ

În capitolul 12 din 1 Corinteni, Pavel consideră că Biserica este Trupul lui Hristos. „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh. Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Voi sunteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui.” (1 Corinteni 12 : 12 – 14, 27)

Iată aici un adevăr vital care nu este înțeles așa cum ar trebui. Ni se spune că Biserica este Trupul lui Hristos și fiecare dintre noi este un mădular. Ideea este că, atât timp cât Isus a fost pe Pământ, El putea să fie doar într-o locație. Putea misiona puțini oameni în același timp. Totuși, după ce Duhul Sfânt a fost turnat, a fost posibil ca să Se manifeste printr-un număr nelimitat de credincioși. Acești membri ai Trupului Său puteau să meargă în toate părțile lumii și să evanghelizeze oamenii, chiar și în modul în care Isus a misionat când a fost pe Pământ. „ ... Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta; astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecății.” (1 Ioan 4 : 17) În acest fel, lucrarea lui Isus a fost multiplicată.

Prin puterea acestor daruri supranaturale, Hristos, prin Duhul Sfânt, poate lucra în orice parte a lumii. Biserica devine, într-adevăr, Trupul lui Hristos, face lucrările Lui și prezintă lumii dragostea lui Dumnezeu și compasiunea Lui pentru cei aflați în nevoi. Într-un mod real, Biserica reprezintă ochii Lui, urechile Lui, picioarele și mâinile Lui pentru a purta lucrarea Lui pe Pământ.

Totodată, acest adevăr ne arată că, atunci când Biserica își pierde manifestarea darurilor ei, ea devine slabă, ineficientă și ceva complet diferit față de ceea ce Dumnezeu a dorit ca Biserica să fie.

Pentru a ajuta la evanghelizarea lumii

În Marcu 16 : 15 – 18, Domnul Isus rostește Marea Trimitere ca o poruncă pentru credincioși de a evangheliza lumea.

„Apoi le-a zis: <<Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși>>.”

Cum trebuia făcută această evanghelizare? Nu prin utilizarea trucurilor și dispozitivelor, ci prin anumite semne miraculoase, care sunt manifestate prin darurile Duhului Sfânt.

Nu a fost ușor ca păgânii să fie evanghelizați. William Carey, primul misionar al vremurilor moderne, a petrecut 6 ani ca să câștige un singur om. Evanghelizarea națiunilor a fost un proces lent și obositor. Misionarii au lucrat toată viața lor pentru a câștiga câteva suflete pentru Hristos. Comparați acestea cu rezultatele marilor treziri spirituale care au fost conduse de cei care au avut darul semnelor.

Semn – Daruri spirituale în rândul musulmanilor

Unul din asociații noștri a început o campanie de evanghelizare într-o țară musulmană. În jur de 10 000 de musulmani s-au adunat pentru a-l auzi vorbind. Nu au fost chiar ostili, dar nici nu au fost convinși că Isus este Fiul lui Dumnezeu sau că El trăiește. Ei au fost învățați că Isus a fost un profet, la fel ca Mohammed. Evanghelistul a prezentat oamenilor o sugestie. Dacă Isus ar fi vindecat oamenii chiar în fața ochilor lor – dând vedere celui orb, auz celui surd și celui șchiop putere ca să meargă – atunci ar fi crezut? Aceștia au răspuns imediat că ar fi crezut. Așadar, când au început să aibă loc aceste miracole și oamenii au văzut cu ochii lor, mulțimea de musulmani a început să strige: „Isus este viu, El este viu! Isus este Fiul lui Dumnezeu! El vindecă poporul nostru.”

Un scop măreț al acestor daruri este să confirme mesajul Evangheliei.

2. Să zidească Biserica din punct de vedere spiritual

„Cine procește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere. Tot așa și voi, fiindcă râvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii. Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul, o învățătură, altul, o descoperire, altul, o vorbă în altă limbă, altul, o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească.” (1 Corinteni 14 : 3, 12, 26)

Anumite daruri au un scop bine definit în zidirea spirituală a Trupului lui Hristos. 1 Corinteni 14 oferă instrucțiuni legate de serviciul apostolic. De exemplu, suntem sfătuiți ca, dacă cineva este îndemnat să ofere un mesaj într-o limbă necunoscută, să se asigure mai întâi dacă este prezent cineva care poate să interpreteze mesajul

(versetele 5 și 13). De câteva ori în acest capitol, Pavel scoate în evidență faptul că unul dintre minunatele scopuri ale darurilor este pentru a edifica Biserica. Darurile date în mod special pentru edificarea credincioșilor sunt darul profeției și vorbirea în alte limbi, cu interpretare. Bineînțeles, orice dar manifestat în adunare poate să rezulte în binecuvântarea credincioșilor.

3. Pentru eliberarea poporului lui Dumnezeu

Așa cum anumite daruri sunt destinate zidirii spirituale a sfinților, la fel, sunt alte daruri destinate pentru eliberarea lor. Vechiul Testament conține multe situații în care poporul lui Dumnezeu primește eliberare supranaturală. Lucrarea de misiune a lui Hristos a fost marcată de miracole de aprovizionare, cum este transformarea apei în vin și hrănirea a cinci mii de persoane. Lucrarea Sa a fost, de asemenea, marcată de miracole de eliberare – potolirea mării.

Sunt daruri destinate în mod specific salvării poporului lui Dumnezeu în situații de criză. Aceste daruri sunt cuvântul de înțelepciune, cuvântul de cunoștință, daruri de vindecare, lucrarea miracolelor și darul credinței. De fapt, uneori aproape toate aceste daruri pot să servească la scăparea și eliberarea supranaturală a poporului lui Dumnezeu.

4. Pentru desăvârșirea Bisericii

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.” (Efeseni 4 : 11 – 13)

Strâns legat de edificarea Bisericii este scopul etern al lui Dumnezeu de a desăvârși Biserica. Darurile Duhului Sfânt nu sunt manifestate doar prin apostoli, profeți, evangheliști, pastori și învățători, ci prin oricine cere, astfel încât Biserica să fie perfectă, desăvârșită și pregătită pentru a doua venire a Domnului Isus.

Deși oamenii pot deveni creștini devotați, întotdeauna există posibilitatea ca ei să fie duși în eroare de anumiți lideri ce pot părea buni, dar care se înșală pe ei înșiși. Acești lideri pot ajunge să câștige încrederea credincioșilor. Poporul lui Dumnezeu are nevoie să fie învățat de către oameni aleși de Dumnezeu, care pot discerne între ceea ce este adevărat și ceea ce este fals, așa cum ne arată Pavel în versetul 14:

„ ... ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire” (Efeseni 4 : 14)

Câteva adevăruri generale despre cele 9 daruri ale Duhului Sfânt

Cele nouă daruri ale Duhului Sfânt se pot clasifica în trei categorii generale.

Mai întâi – există darurile revelației:

1. Cuvânt de înțelepciune
2. Cuvânt de cunoaștere
3. Deosebirea duhurilor

A doua categorie – darurile puterii:

1. Credința
2. Darurile de vindecare
3. Lucrarea miracolelor

A treia categorie – daruri de inspirație:

1. Profeție
2. Diferite limbi
3. Interpretarea limbilor

Darurile sunt în armonie unele cu celelalte

Deși darurile Duhului Sfânt sunt unice și definite în mod individual, lucrarea darurilor din aceste trei grupe tind să fuzioneze una cu cealaltă – la fel cum culorile curcubeului apar toate împreună. Cuvântul de cunoaștere și deosebirea duhurilor sunt daruri similare. Cunoașterea supranaturală obținută prin darul deosebirii duhurilor este, cu adevărat, un fel special de cunoaștere. Darurile vindecării sunt pentru eliberarea corpului uman de boală și suferință. Totuși, pentru o vindecare miraculoasă, care are nevoie de o notă creativă din partea lui Dumnezeu, clasificarea corectă ar fi în categoria lucrării miracolelor. Cu siguranță, învierea celor morți (chemarea duhului uman înapoi într-un trup mort) este dincolo de sfera de aplicare a darurilor de vindecare; totuși, este implicată vindecarea. Este evident că limitele dintre două daruri nu sunt definite categoric. Cei familiarizați cu întâlnirile pentecostale vor observa frecvent că cei care interpretează vorbirea în limbi se pot muta în sfera darurilor profeției. Cele două daruri sunt similare, cu excepția faptului că profeția nu înseamnă vorbirea în limbi necunoscute.

Cu toate acestea, este adevărat că, adesea, două sau mai multe daruri pot opera împreună la un moment dat. Cuvântul de înțelepciune și cuvântul de cunoaștere pot lucra împreună. Cunoașterea este materia primă, dar trebuie să avem înțelepciune ca să știm cum să o folosim. În 2 Împărați, capitolul 6, vedem șapte daruri lucrând împreună într-o singură situație!

Sunt darurile în controlul credinciosului?

Noi credem, cu rare excepții posibile, că cel care are un dar, are control deplin asupra facultăților sale. Uneori, o persoană, în timp ce primește botezul cu Duhul Sfânt

sau o revelație specială, poate fi atât de adâncită în Duhul Sfânt și nu este conștientă de ceea ce se petrece în jurul său. Totuși, în timpul evanghelizării publice, cel care vorbește, chiar și adâncit în Duhul Sfânt, aproape în toate cazurile este conștient și știe ceea ce face și spune. Dacă el alege, poate să înceteze vorbirea în limbi sau profeția. Bineînțeles, când Duhul Sfânt este asupra lui pentru a face aceste lucruri, el va asculta de Domnul, dar cu toate acestea, ceea ce face este în controlul lui.

Pavel confirmă acest lucru când spune „duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor” (1 Corinteni 14 : 32). El îi învață pe cei din Biserică să proorocească unul câte unul, și să lase ca totul să se facă în ordine pentru a se evita confuzia. Dacă nu este nimeni care să tălmăcească, atunci cel care vorbește în limbi trebuie să tacă (1 Corinteni 14 : 28). Toate aceste instrucțiuni ne arată că darurile sunt supuse prorocilor. Duhul nu obligă pe nimeni ca să manifeste un dar.

Capitolul 3

Sunt darurile Duhului Sfânt împărțite credincioșilor?

Înainte de a merge mai departe în studierea acestui subiect fascinant, trebuie să luăm în considerare o întrebare importantă, și anume: Darurile Duhului Sfânt sunt, de fapt, împărțite credincioșilor? Primește fiecare membru în parte aceste daruri, sau sunt date Bisericii ca Trup și manifestate de Duhul Sfânt prin diferiți membri? Există un motiv important pentru care trebuie să știm dacă Duhul lui Dumnezeu împarte darurile în mod direct sau, pur și simplu, le oferă anumitor membri ai Trupului, în anumite situații.

Cele trei posibilități

Sunt trei posibilități ale modului în care se poate întâmpla:

Prima – Dumnezeu ar putea oferi darurile ca moștenire unei persoane. Darul ar fi să facă exact așa cum dorește, fără vreo anumită cerință. Nu ar avea nevoie de permisiune din partea celui mort, sau din partea oricărei alte persoane, pentru a avea grijă de darul oferit. Totuși, noi știm că darurile Duhului Sfânt nu sunt oferite în această manieră.

În al doilea rând, ar putea ca inițiativa manifestării darurilor să stea doar în Duhul Sfânt, membrii Trupului lui Hristos fiind doar instrumente pasive. O ilustrare remarcabilă a acestui fapt poate fi văzută în incidentul măgăriței lui Balaam, caz în care Dumnezeu a vorbit printr-un animal. Aici este adevărat că Dumnezeu S-a manifestat prin animal, dar știm, de asemenea, că acesta nu a primit niciun dar.

Pe de altă parte, membrii Trupului lui Hristos nu sunt doar instrumente în operarea darurilor, ci spre deosebire de animale, ei au responsabilitatea pentru propria manifestare a darurilor, așa cum ne spune foarte clar Scriptura.

Acest lucru ne duce la a treia posibilitate și cea care credem noi că este scripturală. Credinciosul este un destinatar al unui dar, un partener activ în manifestarea darurilor (nu doar un instrument pasiv, așa cum este cazul măgăriței).

Este foarte important să înțelegem acest lucru. Dacă oamenii au impresia că darurile sunt manifestate complet de Duhul Sfânt, fără responsabilitatea și cooperarea omului, acest lucru poate duce la o serioasă erezie. Dacă aceștia presupun că responsabilitatea pentru operarea darurilor stă pe deplin în Dumnezeu, există pericolul ca aceștia să facă o confuzie între propriile acțiuni și acțiunile Duhului Sfânt. Când astfel de persoane ies din sfera ordinii, aceștia se vor opune instrucțiunii, pretinzând că Duhul lui Dumnezeu îi face să acționeze așa cum acționează.

Bineînțeles, Pavel a respins această aberație, zicând: „ ... duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor” (1 Corinteni 14 : 32). Apostolul nu se referă aici la Duhul lui Dumnezeu, ci la duhul prorocilor. Pavel explică mai departe că mare parte din această lucrare depinde de proroc și de utilizarea corespunzătoare a darului și la timpul potrivit

(1 Corinteni 14 : 23 – 32).

Fiecare membru primește darurile spirituale pentru a face ceea ce dorește cu ele?

Nimeni nu primește daruri spirituale pentru a lucra cu ele așa cum dorește. Ar fi o mare greșeală să negăm responsabilitatea credinciosului în manifestarea darurilor, dar ar fi o erezie mai mare dacă nu realizăm importanța locului Duhului Sfânt în operarea darurilor. Există un parteneriat între Dumnezeu și om, iar cooperarea ambelor părți este indispensabilă.

Credincioșii primesc daruri spirituale doar ca administratori ai darurilor, așa cum este ilustrat în pilda talanților.

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.” (Matei 25 : 14, 15)

Talanții nu aparțineau slujitorilor. Aceștia au fost doar administratori ai lor. Toți acești talanți trebuiau administrați până când se va întoarce stăpânul lor. Unul din slujitori a eșuat în folosirea talantului său și l-a ascuns în pământ. Soarta celui „slujitor rău”, care s-a purtat ca și când talantul era al lui și putea face ce dorea, a plătit o teribilă pedeapsă pentru neascultarea lui.

Este foarte important să avem o înțelegere echilibrată a modului în care sunt oferite darurile spirituale. Acestea nu sunt ceva ce trebuie „oprite sau pornite”, în funcție de cum dorește o persoană. Nici nu trebuie folosite pentru beneficiul sau câștigul personal. Darurile sunt date de Duhul Sfânt pentru a califica o persoană pentru un serviciu special în Trup. Așa cum declară Pavel:

„Voi sunteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui. Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi.” (1 Corinteni 12 : 27, 28)

O persoană este așezată în Biserică într-o funcție proeminentă ca pastor sau învățător. Alte persoane îi este oferită funcția de „ajutor”, o lucrare care poate să includă multe lucruri. Romani 12 : 8 ne spune că dărnicia este considerată unul din „ajutoare”. Dumnezeu poate binecuvânta financiar un anumit om mai presus de alții, astfel încât el să poată ajuta financiar Biserica într-un mod special. Dumnezeu va folosi alți membri în diferite moduri.

Deși nimeni nu primește darurile spirituale pentru a le folosi așa cum dorește, totuși, Biblia ne învață două lucruri: 1) un dar este oferit într-o asemenea manieră încât putem spune că cineva are darul spiritual și altcineva nu are și 2) darurile aparțin credinciosului și trebuie manifestate în parteneriat cu Dumnezeu. De vreme ce Dumnezeu Își va face întotdeauna partea, rămâne ca și credinciosul să își facă partea lui.

Este important ca fiecare credincios umplut cu Duhul Sfânt să realizeze că Dumnezeu vrea ca el să poată opera în manifestarea Duhului Sfânt, și este responsabil să exercite darurile în mod corespunzător. Fiecare dintre noi trebuie să stăm în fața scaunului de judecată al Domnului Isus pentru a da socoteală de modul în care am administrat partea noastră.

Vom privi acum la dovada scripturală care ne arată că darurile Duhului Sfânt sunt, de fapt, împărțite credincioșilor.

Darurile Duhului Sfânt sunt atât daruri, cât și manifestări

Sunt lucrurile „spirituale”, de care vorbește Pavel, daruri ale Duhului Sfânt, sau sunt manifestări. Sunt ambele. Studiind 1 Corinteni 12 : 4 – 11, vedem aceste două domenii spirituale intrând în ambele categorii – „daruri” și „manifestări”. „Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora” (versetul 7). Acest verset ne spune că fiecare om ar trebui să aibă manifestările, dar sunt numite și daruri, așa cum versetul patru ne arată foarte clar:

„Sunt felurite daruri, dar este același Duh.” (1 Corinteni 12 : 4)

Pavel, în versetele 4 – 7, oferă o introducere a celor 9 daruri, pe care le enumeră în versetele 8 – 10. Dacă Pavel vorbește de aceste manifestări ca fiind „daruri”, atunci și noi trebuie să facem la fel. Acestea sunt atât „daruri”, cât și „manifestări”.

Trebuie să dorim cele mai bune daruri

Oferă Duhul Sfânt daruri credincioșilor?

Aici ni se spune să „tânjim după cele mai bune daruri”. Pavel se referă la darurile Duhului Sfânt sau la darurile de slujire din versetul 28? Ei bine, darurile de slujire îi includ pe apostoli și profeți. Cu siguranță, Pavel nu vrea să spună că toți membrii Bisericii trebuie să dorească birourile apostolilor și profeților! Versetele care urmează ne arată că Pavel se referă la darurile Duhului Sfânt, pentru că el menționează câteva din ele: vorbirea în limbi, prorocia, cuvântul pentru învățătură, credința și miracolele.

Anumiți oameni primesc daruri de vindecare

„Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni? Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc? Umblați, dar, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespuse mai bună.” (1 Corinteni 12 : 29 – 31)

Aceste manifestări ale Duhului Sfânt sunt daruri spirituale, iar Pavel vorbește despre unele din acestea ca fiind „daruri de vindecare (darul tămăduirilor)”. „Darurile de vindecare” sunt daruri ale Duhului Sfânt. „Toți au darul tămăduirii?”, întrebă Pavel. Evident, nu toți le au, dar unii le au. Cu alte cuvinte, darurile de vindecare sunt disponibile Bisericii, deși sunt date doar anumitor membri. Unii au darurile vindecărilor, iar alții nu au. Concluzia este: da, credincioșii au darurile Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt oferă fiecăruia daruri după cum voiește El

„Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor;

altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor.” (1 Corinteni 12 : 7 – 10)

Pavel a zis: „Sunt felurite daruri” (versetul 4). În versetul 7, ni se spune că manifestarea acestor daruri este dată spre folosul tuturor – pentru că unuia îi este dat un cuvânt de înțelepciune, altuia un cuvânt pentru învățătură, și așa mai departe.

După ce a listat aceste 9 manifestări ale darurilor, Pavel adaugă: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.” (versetul 11) Observați că Pavel dedică întregul echilibru al capitolului pentru explicarea faptului că prin operarea acestor daruri, fiecare mădular din Trupul lui Hristos (pe care le aseamănă cu corpul uman) are o funcție specială a sa. Aceasta înseamnă că fiecare persoană are oportunitatea să devină un dar pentru Biserică. Dumnezeu îl așează în Trup ca să împlinească un anumit scop (versetele 28 – 30).

Pare logic ca Dumnezeu să dea anumite daruri oamenilor care, prin natură și temperament, sunt mai potriviți pentru acele daruri, decât să le dea prin rotație, fără discriminare, tuturor membrilor Trupului. Vedem că așa s-a și întâmplat. Totuși, este adevărat că doar Dumnezeu știe ce este în inima omului. Unii din cei pe care nu-i considerăm calificați pentru o anumită slujire, vor primi daruri. Dumnezeu Își rezervă dreptul de a-Și manifesta darurile prin oricine, în orice loc și la orice ocazie potrivită. Nici Samuel și nici Isai nu au crezut că David era cel care avea să primească ungera, dar Dumnezeu l-a uns.

Darurile spirituale sunt împărțite

„Căci doresc să vă văd, ca să vă dau vreun dar duhovnicesc pentru întărirea voastră” (Romani 1 : 11).

Scriind bisericii din Roma, apostolul Pavel este preocupat de creșterea lor spirituală. El declară că îi are în inimă și speră ca Dumnezeu să-i îngăduie să-i poată vizita. De ce a fost așa de important pentru el ca să-i vadă? Ca să poată împărți printre ei „anumite daruri spirituale.” A vrut Pavel să spună că darul spiritual trebuia împărțit doar Bisericii ca întreg și nu fiecărui membru în parte? Epistola lui Pavel către Romani vorbește nu doar despre darurile Bisericii, ci și despre fiecare membru al ei. El remarcă faptul că, credincioșii au „daruri potrivit cu harul care le-a fost dat.” Să citim pasajul din Romani 12 : 4 – 7:

„Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătură.”

Darurile spirituale pot fi folosite greșit

Legat de acest subiect, cercetarea atentă a Scripturii arată că omul este un partener cu Duhul Sfânt în manifestarea darurilor. Din această cauză, omul are o oarecare

responsabilitate în operarea darurilor. Dacă era în întregime inițiativa Duhului Sfânt, ar fi imposibil ca un dar să fie utilizat greșit, pentru că orice face Duhul Sfânt, El face în mod perfect. Totuși, Scriptura ne arată că este posibil ca darurile să fie utilizate greșit.

Când a lovit Moise de două ori stâncă în pustie, el nu a ascultat de Dumnezeu și nu L-a sfințit pe Domnul înaintea copiilor lui Israel (Numeri 20 : 11, 12). Totuși, apa a curs din stâncă. Moise a folosit greșit darul prin necredință și neascultarea poruncilor lui Dumnezeu și prin nesfințirea Domnului în ochii copiilor lui Israel atunci când a făcut acest miracol.

Într-o altă împrejurare, ucenicii Domnului ar fi adus foc din cer pe capetele oamenilor din satul Samaria, dacă Isus nu i-ar fi reținut (Luca 9 : 51 – 55).

Pavel spune că vorbirea în alte limbi poate fi folosită greșit dacă este exercitată la momentul nepotrivit (1 Corinteni 14 : 23). Prorocii trebuie nu doar să-și manifeste darul într-o anumită ordine în adunare, dar și să îl rețină în anumite circumstanțe (1 Corinteni 14 : 29 – 32).

Cu toții știm că este posibil să folosești greșit darurile lui Dumnezeu. Acest lucru fiind adevărat, este evident că există o responsabilitate comună atât din partea lui Dumnezeu, cât și din partea omului în vederea manifestării darurilor.

Capitolul 4

Cum se primesc darurile Duhului Sfânt

David a fost cel mai tânăr fiu al lui Isai. Nici Isai, nici Samuel nu știau că Domnul îl va alege pe David ca să fie rege. Când a venit Samuel în casa lui Isai pentru a alege un împărat din rândul fiilor lui, Isai nici măcar nu l-a chemat pe David de la oi. (1 Samuel 16 : 11)

Cei 12 apostoli au fost aleși din rândul oamenilor de condiție umilă. Nici măcar unul din ei nu a fost luat din rândul învățaților care au fost instruiți și educați în iudaism.

Este evident că Duhul lui Dumnezeu nu face discriminare când împarte binecuvântările Sale. El este întruchiparea înțelepciunii și nimic nu are loc la întâmplare. În împărțirea darurilor de slujire, El ia în considerare temperamentul persoanei și alcătuirea generală. E posibil ca o persoană să aibă talente naturale, potrivite pentru evanghelizare. Totuși, persoana poate să aibă tendințe ascunse care îl pot duce la propria mulțumire și îngâmfare. Așa cum spune un scriitor:

„Se pare că în anumite cazuri, distribuirea darurilor spirituale este determinată de caracteristicile moștenite ale persoanei. De obicei, El împarte astfel de daruri persoanei care se potrivește cel mai bine. Oratorul înăscut este uns pentru a deveni predicator, iar cel cu o gândire analitică devine învățător. Cel pentru care este mai natural să aibă o credință mare, primește darul vindecării. Astfel de combinații de voință puternică, credință mare și natură îndrăznească devin înzestrate cu putere pentru lucrarea miracolelor sau a scoaterii demonilor. Alții, care sunt sensibili la influențe spirituale, sunt înzestrați cu darul deosebirii duhurilor.”

Acum să analizăm câteva din elementele și condițiile care intră în împărțirea darurilor Duhului Sfânt:

1. Primirea Duhului Sfânt

Este clar că, dacă darurile sunt de la Duhul Sfânt, atunci noi trebuie să avem Duhul Sfânt pentru a putea manifesta darurile. Deși e adevărat că fiecare om mântuit are Duhul Sfânt, și chiar poate avea anumite lucrări ale Duhului în viața lui, botezul complet cu Duhul Sfânt este necesar pentru ca darurile spirituale să lucreze.

Totuși, se pare că apostolii au avut anumite daruri de vindecare, și probabil, anumite lucrări miraculoase înainte de Ziua Cincizecimii. Într-adevăr, li s-a poruncit să „vindece bolnavii, să curețe leproșii, să învieze pe cei morți, să scoată demonii afară” (Matei 10 : 8). Cu toate acestea, știm că botezul cu Duhul Sfânt este cel mai important factor în deplina manifestare a darurilor spirituale. Scriitorul pentecostal, pe care tocmai l-am citat, face următoarele remarci interesante legate de nivelul până la care poate să își exercite darurile cel ce nu are botezul cu Duhul Sfânt:

„Anumite daruri ale Duhului Sfânt, cum e vindecarea bolnavilor, deosebirea

duhurilor, scoaterea demonilor, ungerea de a predica și învăța Cuvântul lui Dumnezeu, realizarea profesiilor, pot exista într-o anumită măsură, înainte ca să aibă loc botezul cu Duhul Sfânt. Alte daruri, cum sunt vorbirea în limbi și tălmăcirea, faza adâncă a profetiei, deosebirea duhurilor, lucrarea miracolelor și alungarea puterilor demonice, nu pot fi stăpânite înainte ca botezul cu Duhul Sfânt să aibă loc.

Unii se pot întreba acestea. De vreme ce toți sfinții au o anumită măsură a Duhului Sfânt, această măsură se manifestă în anumite moduri ale nivelului în care Duhul Sfânt are control asupra persoanei. Dacă persoana s-a predat parțial, Duhul Sfânt are doar un control parțial asupra persoanei. Drept rezultat, lucrările Duhului Sfânt sunt limitate. Aceasta înseamnă că poate exista un amestec în manifestare sau lucrare – o parte Duhul Sfânt și o parte firea pământească și mintea persoanei. Vindecarea celui bolnav poate să aibă loc în astfel de condiții. De asemenea, o mică măsură de discernământ, cum e alungarea puterilor demonice și predicarea Cuvântului sub o ungere parțială, pot, de asemenea, să aibă loc. Dar manifestările mai puternice nu pot avea loc, deoarece lucrarea lor este independentă de lucrările obișnuite ale minții. De fapt, pentru a înainta în claritate și curăție, voința și mintea persoanei, în acel moment, trebuie predate total și supuse Duhului Sfânt, astfel încât dorința Lui să fie împlinită. Mintea, dacă nu este predată Duhului lui Dumnezeu, poate interveni și opri manifestarea Duhului. Aceste daruri și manifestări nu pot să aibă loc dacă nu are loc botezul cu Duhul Sfânt, nu pentru că experiența îl face pe om mai vrednic, ci pentru că experiența îl pregătește într-un mod în care Duhul Sfânt poate lucra cu succes prin el.”

2. „Umblați, dar, după darurile cele mai bune.” (1 Corinteni 12 : 31)

De vreme ce Duhul Sfânt este Cel care oferă darurile, iar această alegere Îi aparține Lui, unii cred că se poate face foarte puțin lucru în această privință – că trebuie să așteptăm ca Dumnezeu să lucreze în timpul Lui și în felul Lui. Aceasta este o perspectivă foarte nepotrivită, care a încurajat Biserica în vremurile străvechi să fie letargică. Din aceste motive, anumiți teologi au dezbătut faptul că, de vreme ce nașterea din nou este o lucrare supranaturală, păcătosul trebuie să aștepte timpul hotărât de Dumnezeu în care are să fie salvat. Alții s-au gândit că, din moment ce vindecarea este o lucrare a lui Dumnezeu, noi trebuie să lăsăm întreaga problemă în mâinile Lui și să așteptăm până când El este gata să vindece. S-ar putea să sune bine punerea responsabilității asupra lui Dumnezeu, dar Scriptura ne învață că omul are o responsabilitate definită. Dumnezeu Își împlinește întotdeauna partea Lui.

De aceea, deși împărțirea darurilor spirituale către om este dreptul sau alegerea Duhului Sfânt, Pavel ne spune să „dorim cele mai bune daruri”. Trebuie să avem o dorință mare pentru ele; într-adevăr, trebuie să ne pregătim inimile dacă vrem să manifestăm corespunzător darurile pe care le primim. Chiar cum un copil cere daruri de la tatăl lui, tot așa Isus ne spune că darurile lui Dumnezeu sunt date celor care le cer (Matei 7 : 11).

Pavel spune că cel care vorbește în limbi în adunare trebuie să se roage ca să știe să interpreteze. „De aceea, cine vorbește în altă limbă să se roage să aibă și darul s-o tălmăcească.” (1 Corinteni 14 : 13)

Un exemplu de om care a dorit un anumit dar este găsit în relatarea despre Ilie și Elisei. Elisei a urmat după profet, refuzând să accepte orice în afară de o porție dublă din duhul lui Ilie. Ilie a zis că Elisei a cerut un lucru dificil. El știa că Dumnezeu nu oferă în mod superficial ce e mai bun. Cu toate acestea, Elisei a trecut fiecare test, iar după înălțare, fiii prorocilor au observat că „Duhul lui Ilie este asupra lui Elisei”. (2 Împărați 2 : 15) Observați că darurile au urmat lucrării de slujire!

Care sunt „cele mai bune daruri” pe care ar trebui să le dorească fiecare credincios? Nu vom încerca să decidem ordinea valorii lor. Darurile Duhului Sfânt, lucrând prin membrii Bisericii, sunt comparate cu mădulele corpului uman; fiecare având propriul scop vital.

Pierderea unui deget poate cauza suferință mare. Pavel ne spune că nu trebuie să spunem membrilor mai slabi: „Nu am nevoie de tine” (1 Corinteni 12 : 21). Cele mai bune daruri pentru fiecare membru al Trupului sunt darurile prin care Duhul Sfânt alege să Se manifeste. Dacă fiecare membru privește la Domnul, Duhul Sfânt va descoperi darurile pe care le-a pregătit pentru slujirea lor.

De vreme ce suntem la acest subiect, putem afirma fără teamă de contradicție, că unul din „cele mai bune daruri” este înțelepciunea. Avem nevoie de asta în manifestarea tuturor celorlalte daruri. Iacov ne spune că oricare dintre noi putem cere și primi înțelepciune.

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.” (Iacov 1 : 5)

Unii cred că Iacov nu vorbește despre cuvântul de înțelepciune, dar versetul 17 ne arată că el vorbește despre daruri.

3. Dedicare lui Dumnezeu

Cel care își manifestă darurile Duhului Sfânt poartă o responsabilitate definită a trăirii sfinte. De vreme ce are în mâini unelte speciale pentru a provoca pagube severe în împărăția celui rău, el devine o țintă specială a atacurilor dușmanului. Satana caută să intensifice ispitele slujitorilor aleși, iar uneori, doar cel mai perseverent și rezistența continuă în fața ispitelor aduce victoria. O bună ilustrare a acestui fapt este văzut în conflictul spiritual al lui Hristos în grădina Ghetsimani (Evrei 5 : 7, Luca 22 : 44). Darurile Duhului Sfânt aduc persoana în domeniul bătăliei din locurile cerești. Unul din cele mai mari pericole este renunțarea la viața de rugăciune.

Este suficient doar să privim la exemplele lui Balaam, Saul, Samson și Iuda pentru a înțelege ce doresc să spună aceste avertismente. Fiecare din acești oameni au primit slujbe neobișnuite, totuși, niciunul nu a fost pregătit corespunzător pentru responsabilitățile avute. Drept rezultat, carierele lor pământești s-au încheiat în tragedie și dezastru.

Vedem că una din cele mai importante pregătiri pentru primirea darurilor Duhului Sfânt este o predare completă și o consacrare pentru Dumnezeu. Această lucrare necesită serviciile unei dedicări individuale complete. Trebuie să existe o dedicare totală lui Dumnezeu, fără să existe drum înapoi. Consacrarea trebuie să fie finală, la fel

cum era a celor trei copii evrei, care au fost aruncați în cuptor pentru credința lor.

„Iată, Dumnezeul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!” (Daniel 3 : 17, 18)

4. Punerea mâinilor

Pavel a zis: „Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu grabă ...” (1 Timotei 5 : 22). Acesta trebuie să facă referire la punerea mâinilor pentru darurile spirituale. Simon, vrăjitorul, a vrut „puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.” (Faptele Apostolilor 8 : 19) Respingerea lui Petru a lansat întrebarea despre punerea mâinilor peste oameni.

Cu toate acestea, este adevărat că darurile de slujire pot fi împărțite prin punerea mâinilor. Pavel a zis romanilor că dorința lui cea mai mare este să viziteze Roma, ca să poată „da vreun dar duhovnicesc” (Romani 1 : 11). Cu siguranță, Duhul lui Dumnezeu poate să-i conducă pe anumiți slujitori aleși de Dumnezeu ca să-și pună mâinile peste oameni pentru primirea darurilor pentru slujire. Acest lucru a fost adevărat în cazul punerii mâinilor lui Pavel peste Timotei.

„Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta, Eunice, și sunt încredințat că și în tine. De aceea îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele.” (2 Timotei 1 : 5, 6)

„Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor.” (1 Timotei 4 : 14)

În mod clar, călăuzirea directă a Duhului lui Dumnezeu este cea mai importantă în punerea mâinilor. Se pare că Pavel și prezbiterii nu și-au pus mâinile peste Timotei ca să-i dea o anumită lucrare predeterminată. A fost, mai degrabă, Duhul Sfânt care a vorbit prin prorocie și le-a zis care va fi lucrarea lui de misiune. O persoană extrem de zeloasă poate, prin acțiuni nebiblice, să facă lucruri care nu sunt în ordine și să ducă la așteptări care nu pot fi niciodată îndeplinite. Pavel și-a pus mâinile peste Timotei, dar a știut totul despre el, despre mama lui, și chiar despre bunica lui. Este important faptul că Pavel vorbește de trecutul tânărului Timotei în strânsă legătură cu punerea mâinilor peste el. Moise și-a pus mâinile peste Iosua, ca el să primească duhul de înțelepciune (Deuteronom 34 : 9), dar acest lucru s-a făcut doar la indicația lui Dumnezeu și după ce l-a cunoscut pe Iosua timp de multă vreme – după ce Iosua a dovedit cine este el.

Capitolul 5

Pot fi imitate darurile Duhului Sfânt?

Pot fi imitate darurile lui Dumnezeu? Răspunsul corect la această întrebare este extrem de important. Mulți oameni cred că fiecare manifestare asemănătoare cu lucrarea darurilor Duhului Sfânt este autentică. Totuși, apostolul Ioan ne spune să testăm duhurile, pentru că nu fiecare duh este de la Dumnezeu.

„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.” (1 Ioan 4 : 1 – 3)

Isus a avertizat că în zilele de pe urmă vor veni proroci falși, care vor face mari semne și minuni.

„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.” (Matei 24 : 24) Cartea Apocalipsei ne arată că în acel moment, duhurile demonilor vor fi în stare să facă miracole și vor înșela întreaga lume (Apocalipsa 16 : 14).

În lumina acestor avertismente, nu încapă îndoială că darurile Duhului Sfânt pot fi imitate cu aceleași rezultate, care pot și vor duce pe mulți în rătăcire. În același mod în care șarpele a vorbit Evei la început, el va vorbi prin profeți falși pentru a atrage cât mai mulți pe căile dezamăgirii și păcatului. Totuși, nu există nicio scuză reală pentru aceste iluzii. Scriptura ne oferă informații depline legate de modul în care putem deosebi între bine și rău. Cei care vor studia Cuvântul și se vor ruga, nu vor cădea ca victime ale acestor dezamăgiri.

Magicianul și Moise

Probabil cea mai izbitoare ilustrație a abilității Satanei de a imita lucrarea lui Dumnezeu este prezentată în povestea lui Moise. Dumnezeu a dat autoritate profetului pentru a aduce judecata asupra țării Egipt. Domnul i-a dat lui Moise semnul toiagului și șarpelui. Când Moise a aruncat toiagul pe care i l-a dat Dumnezeu, acesta s-a transformat în șarpe (Exod 4 : 3). Acesta a fost un semn prin care Moise și Aaron trebuiau să demonstreze în fața lui Faraon atunci când acesta va cere dovada autorității lor (Exod 7 : 9).

Dumnezeu le-a zis lui Moise și Aaron să meargă la Faraon; au făcut așa cum a poruncit Domnul, iar toiagul s-a transformat în șarpe (versetul 10). Când au văzut magicienii ceea ce s-a făcut, și-au aruncat toiagele la pământ și s-au transformat și acestea în șerpi! (versetele 11 și 12). Cum era posibil să vezi care miracol era de la Dumnezeu și

care era din partea celui rău? Citind mai departe Cuvântul, vedem că toiagul lui Aaron a fost înghițit de toiegele celorlalți magicieni!

Astăzi, spiritualiștii și vrăjitorii pot să facă multe acte mistificatoare, inclusiv materializare și dematerializare. Vrăjitoria este arta producerii miracolelor false. Totuși, niciunul din acestea nu sunt parte din darurile Duhului Sfânt. Ilie și Elisei au creat untdelemn, dar untdelemnul nu a dispărut; a rămas ca să fie o binecuvântare. Untdelemnul care dematerializează este vrăjitorie. Puterea divină a înghițit șerpui magicienilor. Vrăjitoria poate imita un anumit miracol de creație, dar miracolele ei sunt iluzorii și nu sunt reale. Satana nu posedă puteri creatoare.

Magicienii au continuat să încerce cu vrăjitoriile lor. Aaron a luat toiagul său, l-a ridicat deasupra apelor Egiptului, iar apele au devenit sânge (Exodul 7 : 19 – 21). Magicienii și-au încercat farmecele, dar nu puteau să combată urgiile; puteau doar să imite ceea ce a fost făcut.

Faraon și-a împietrit inima și nu a vrut să se pocăiască, așa că a venit o altă judecată peste el – urgia broaștelor (Exod 8 : 5, 6). Magicienii au putut din nou să imite ceea ce Moise și Aaron au făcut, dar începeau să li se termine vrăjitoriile. Mai apoi, a urmat urgia păduchilor. Aici, magicienii nu au mai reușit să imite miracolele lui Moise.

„Vrăjitorii au căutat să facă și ei păduchi prin vrăjitoriile lor; dar n-au putut. Păduchii erau pe oameni și pe dobitoace. Și vrăjitorii au zis lui faraon: <<Aici este degetul lui Dumnezeu>> Dar inima lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.” (Exodul 8 : 18, 19)

Magicienii au recunoscut acum că judecățile erau de la Dumnezeu, dar Faraon s-a încăpățânat și a refuzat să se pocăiască sau să-și schimbe drumul.

Ce ne învață pe noi semnele produse de magicieni? Ne arată că Satana are un anumit grad de putere. El poate imita unele din darurile lui Dumnezeu. De aceea, trebuie să fim atenți la amăgirea Satanei. Totuși, există o limită definită a ceea ce poate face Satana; el nu este atotputernic.

Eșecul uman și duhurile demonice

Pot oamenii care au acest fel de lucrare supranaturală să-L piardă pe Dumnezeu sau să facă greșeli? Oamenii tind să creadă că un om care are un dar nu poate să greșească. Unii cred că astfel de oameni sunt infailibili. Nu trebuie să închidem ochii și să nu mai putem recunoaște răul atunci când există. Un om binecuvântat cu darurile spirituale nu este responsabil doar față de Dumnezeu, ci și față de oamenii pe care îi slujește.

Referitor la manifestarea darurilor, există ceva ce trebuie să înțelegem. Doar pentru că un om are păcat în viața lui, nu înseamnă că darul lui Dumnezeu nu se va mai manifesta prin el. De fapt, ni se spune: „Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.” (Romani 11 : 29) Este greu pentru oameni ca să înțeleagă. Ei cred că, dacă un om păcătuiește, Duhul lui Dumnezeu va înceta imediat să Se manifeste în viața omului. Chiar dacă nu va fi imediat, darul va înceta. Un om cu o lucrare de slujire poate cădea într-o stare de neascultare de Dumnezeu și să-și continue încă lucrarea, dar va fi doar pentru un timp. Aceasta este foarte clar portretizat în viața lui Saul, care a fost

nu doar regele Israelului, ci și un om cu o lucrare de profeție.

„Duhul Domnului va veni peste tine, vei proroci cu ei și vei fi prefăcut într-alt om. Când au ajuns la Ghibeea, iată că i-a ieșit înainte o ceată de proroci. Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el a prorocit în mijlocul lor.” (1 Samuel 10 : 6, 10)

Din nefericire, Saul a avut un caracter instabil. A fost egoist, invidios și cu un temperament violent. În cele din urmă, Duhul Domnului a plecat de la el, iar duhul demonic a luat control asupra lui. Se pare că slujitorii lui Saul au realizat ceea ce s-a întâmplat cu el și au încercat să ia măsuri pentru a-l salva. David, cel asupra căruia a venit Duhul Domnului, a fost adus în casa lui Saul, iar în timpul slujirii sale la harfă, duhul demonic pleca de la Saul.

„Duhul Domnului S-a depărtat de la Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea de la Domnul. Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată că un duh rău de la Dumnezeu te muncește. Poruncească numai domnul nostru! Robii tăi sunt înaintea ta. Ei vor căuta un om care să știe să cânte cu harpa; și, când duhul rău trimis de Dumnezeu va fi peste tine, el va cânta cu mâna, și vei fi ușurat.” . Și când duhul trimis de Dumnezeu venea peste Saul, David lua harpa și cânta cu mâna lui; Saul răsufla atunci mai ușor, se simțea ușurat, și duhul cel rău pleca de la el.” (1 Samuel 16 : 14 – 16, 23).

Apoi, după ce David l-a nimicit pe Goliat, un duh de gelozie a intrat în inima lui Saul și a deschis ușa prin care duhul demonic a reintrat în el.

„A doua zi, duhul cel rău, trimis de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s-a infuriat în mijlocul casei. David cânta, ca și în celelalte zile, și Saul era cu sulita în mână.” (1 Samuel 18 : 10)

Sau, sub influența demonică, a devenit un criminal. A căutat să-l omoare pe David (versetele 11, 12). Din acel moment, demonul a avut o influență mare în viața lui Saul (1 Samuel 19 : 9).

Darurile Duhului Sfânt și trăirea după voia lui Dumnezeu

Se presupune adesea că orice persoană capabilă să aibă unul din darurile spirituale trebuie să trăiască o viață sfântă. Fiecare din noi avem o mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu de a trăi o viață sfântă și separată de lume. Din nefericire, sunt unii care manifestă daruri autentice, iar mai târziu cad în păcat. Când se întâmplă acest lucru, aceștia pot aduce confuzie în casa Domnului.

David, îndrăgitul psalmist al lui Israel, un om care a manifestat daruri profetice într-un mod remarcabil și ai cărui psalmi au asigurat inspirație pentru milioane de oameni, este doar unul din exemple.

David era un om uns de Dumnezeu, dar acest scriitor inspirat a ajuns să fie vinovat de un păcat mare. A comis adulter cu Batșeba, iar ea a rămas însărcinată. Ca să-și acopere acțiunea păcătoasă, el a conspirat la moartea soțului lui Batșeba. Dumnezeu l-a iertat pe David pentru că el s-a pocăit foarte mult de păcatul lui, dar au rămas consecințe grave de suportat.

Mai întâi, lucrul acesta a adus un reproș asupra cauzei lui Dumnezeu (2 Samuel 12 : 14). În al doilea rând, David a plătit pentru păcatul lui. Nu doar că a murit copilul,

dar și casa lui a fost cuprinsă de înșelăciune și trădare. David a continuat să facă lucrarea unui profet (vedeți Psalmul 51), dar a plătit prețul pentru păcatele sale.

Balaam

Balaam a fost un profet angajat, dar nu era unul fals. Unele din profețiile sale sunt printre cele mai frumoase profeții din Scriptură. Să luăm în considerare profeția despre Hristos:

„Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel. El străpunge laturile Moabului și prăpădește pe toți copiii lui Set.” (Numeri 24 : 17)

Păcatul lui Balaam a fost iubirea de bani. Dumnezeu i-a interzis să meargă la Balac, regele moabiților, cel care a vrut ca Balaam să blesteme pe copiii lui Israel (Numeri 22 : 12). Totuși, pentru că Balac i-a promis bogăție și onoruri, Balaam a căutat să obțină permisiunea din partea Domnului pentru a face ce dorește. Acest lucru l-a făcut pe Balaam să nu fie nici bogat, nici onorat. Profetul și-a redobândit funcția de proroc, dar lucrarea lui a degenerat în prezicere și ghicire.

„Între cei pe care i-au ucis copiii lui Israel, nimiciseră cu sabia și pe ghicitorul Balaam, fiul lui Beor.” (Iosua 13 : 22)

Cine a fost responsabil pentru ghicirea lui Balaam? Duhul lui Dumnezeu sau un duh înșelător? Potrivit cu Faptele Apostolilor 16 : 16, ghicirea este lucrarea multor duhuri. La fel ca în cazul regelui Saul, Duhul lui Dumnezeu l-a părăsit pe Balaam și un duh demonic i-a luat locul.

Samson

Samson a fost unul din judecătorii Israelului. Nașterea lui a fost prezisă de un înger. Dumnezeu a vrut ca el să fie un nazireu. La începutul vieții sale, Duhul lui Dumnezeu a început să lucreze în Samson, în casa lui din tabăra lui Dan (Judecători 13 : 25, 14 : 6). Puterea supranaturală a lui Samson i-a permis să doboare dușmanii Israelului, filistenii. Faptele sale pline de culoare sunt o poveste familiară tuturor cititorilor Bibliei.

Totuși, el a avut o slăbiciune fatală, care l-a făcut să ignore jurământul lui de nazireu. Într-o noapte, el a vizitat o prostituată din Gaza. Deși a păcătuit, darul lui Dumnezeu nu l-a părăsit imediat. „Pe la miezul nopții, s-a sculat și a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului.” (Judecători 16 : 1 – 3). Poate părea că Dumnezeu a ignorat comportamentul lui imoral, dar Dumnezeu nu pedepsește întotdeauna în ziua în care se săvârșește păcatul. Samson, slăbit din punct de vedere moral de către prostituată, se îndrăgostește acum de Dalila, o trădătoare.

Ca rezultat al seducției ei, Samson i-a zis acesteia secretul puterii sale, iar în timp ce el dormea, ea i-a ras capul. Dintr-o dată, puterea l-a părăsit. Filistenii l-au luat în captivitate, i-au scos ochii și l-au făcut să se macine în închisoare la fel ca un animal. Jucându-se de multe ori cu focul, el a devenit victima nebuniei sale, iar Domnul S-a depărtat de la el!

Într-o zi, filistenii l-au chemat pe Samson din închisoare ca să joace în fața lor. În timp ce se afla între cei doi stâlpi, Samson a cerut tânărului care-l însoțea dacă se poate rezema de cei doi stâlpi care sprijină templul. În acea zi, pe acoperișul templului se aflau 3000 de bărbați și femei care îl priveau pe Samson cum joacă. Samson a strigat către Dumnezeu și a cerut ca să-Și amintească de el și să-i dea putere, doar de această dată, pentru ca să se răzbune pe filistenii pentru că i-au scos ochii.

„În acel moment, Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stânga. Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.” (Judecători 16) Samson fusese judecător în Israel timp de 20 de ani.

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23) „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13). Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „ ... dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3). „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7). Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
5. CREDE: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9) Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
6. PRIMEȘTE: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 11, 12). Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
Îți mulțumesc că mă iubești,
Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
Știi că am păcătuit și Te-am întristat mult.
Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
Protejează-mă de Satana și de rău.
Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
Vino curând, Doamne Isus, Amin.

Cum să primești botezul cu Duhul Sfânt?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9).
2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. (Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19)
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4) Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.

9. Odihnește-te. „Iată odihna...” (Isaia 28 : 12)
10. Duhul Sfânt este un dar. (Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13) Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. (1 Corinteni 14 : 4, 18)
12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.